

Helmikuun 4.

**Pyhittäjäisämme Isidoros
Pelusionilaisen muisto**

Ehtoopalveluksessa

Juhlan avuksihuutostikiirat, 1.säv.

Viettäkäämme nyt Jumalan sanoin kuvaamattoman ilmestymisen pelastavaisen armon juhlaa, | sillä Äiti tuo nyt temppeleihin, Isälle ja Jumalalle, | Neitseestä muuttumatta pienokaiseksi tulleen Kristus Jumalan, || ja Simeon syleili lasta ottaen Hänet vastaan.

Profeetoille Sinä, Jeesus, ilmestyit, | niin kuin muinoin oli oikein Sinut nähdä, | mutta nyt Sinä, Jumalan Sana, | olet vapaaehtoisesti ilmestynyt lihassa koko maailmalle Neitsyt Mariasta, | ja ihmisiä rakastavana Sinä, Kristus, || osoitit pelastuksesi kaikille Adamin jälkeläisille.

Sinä, Kristus, | joka kerran sääsit lain Siinain vuorella | täytit nyt Siionin kaupungissa lain, | kun annoit Jumalansynnyttäjän tuoda käsissään Sinut pienokaisena temppeleihin || ja asetuit Simeonin syliin polttouhrien tavoin.

Pyhän stikiirat, 4.säv.

Teoissa ja näkemisessä Sinä, viisas, | kohosit kohti Jumalaa, | sillä koko elämäsi ajan pidit käytäntöä näkemisen perustuksena | ja rakastit viisasta korkeinta haluttavaa. | Sinä saavutitkin halajamasi || ja olet nyt päässyt autuaaseen loppuun ja kolmiaurinkoiseen kirkkauteen.

Armon tulvavedellä ja sanojesi kasteella | Sinä kastelet kaikkia Jumalassa viisaita, | sillä Sinä, ylistettävä, | kohotit huulillesi korkeimman viisauden maljan, | Sinä ammensit runsaasti ikään kuin lähteestä || ja jaoit kaikkialle oppiesi säteitä opettaen ja ohjaten.

Pidättyväisyydellä Sinä kuoletit lihan mielen | ja pukeuduit elävöittävään kuolemaan. | Sielusi Sinä, pyhittäjä, avarsit ottamaan runsaasti vastaan Hengen armolahjoja | ja Sinusta tuli Jumalan innoittamien oppien astia || ja ymmärryksen ylittävän viisauden asumus.

Kunnia... nyt... 7.säv.

Sinä, meidän vapahtajamme, tulit taivaasta maan päälle valkeudeksi, | joka oli ilmestyvä pakanoille, | ja saavuttuasi Neitseestä lepäsit vanhurskaan Simeonin käsivarsilla. | Vanhus toki tunsit Sinut, kaikkien armorikkaan elämän antajan, || sillä Sinä tulit sanasi mukaisesti päästämään hänet.

Juhlan virreilmästikiirat, 2.säv.

Oi Simeon, | ota vastaan kunnian Herra, | sillä katso, Hän on tullut, || niin kuin Pyhä Henki Sinulle lupasi.

Liitelauselma: Herra, nyt Sinä annat palvelijasi rauhassa lähteä, niin kuin olet luvannut.

Puhdas ja viaton Neitsyt | kantaa sylissään pienokaisena Luojaa ja Valtiasta || ja astuu temppeleihin.

Liitelauselma: Valon, joka koittaa pakanakansoille, kirkkauden, joka loistaa kansallesi Israelille.

Suuri, peljättävä ja outo on tämä salaisuus! | Kaiken kaitsijaa ja pienokaisten muovaajaa || syleillään pienokaisena.

Kunnia... nyt... **2.säv.**

Tänään Simeon ottaa syliinsä kunnian Herran, | jonka Mooses muinoin näki pilvessä Siinain vuorella | saadessaan Häneltä taulut. | Hän on se, joka puhuu profeetoissa | ja on lain laatija. | Hän on se, josta Daavid ennusti, | kaikessa peljättävä, || ja Hänellä on suuri ja runsas armo.

Juhlan tropari, 1.säv.

Iloitse, armoitettu Jumalansynnyttäjä Neitsyt, | sillä Sinusta koitti vanhurskauden aurinko - | Kristus, meidän Jumalamme, | joka valaisee ne, jotka pimeydessä ovat. | Riemuitse Sinäkin, hurskas vanhus, sylissäsi meidän sielujemme Vapahtaja, || joka on antanut meille ylösnousemuksen.

Aamupalveluksessa

Psalmikatismen 1:sen kunnian jälkeen **katismatropari, 1.säv.**

Hän, joka on Isän kanssa pyhällä valtaistuimella, | tuli maan päälle, | syntyi Neitseestä ja tuli ajassa kuvattavaksi pienokaiseksi. | Ottaessaan Hänet syliinsä Simeon lausui iloiten: | Nyt Sinä, armollinen, || päästät ilahtuneen palvelijasi menemään.

Kunnia... nyt... **Sama uudelleen.**

Psalmikatismen 2:sen kunnian jälkeen **katismatropari, 4.säv.**

Kun Sinä, Simeon, | kannoit vanhoilla käsilläsi Kristusta, | meidän Jumalamme, joka oli tullut lihassa pienokaiseksi miestä tuntemattomasta Äidistä, | Sinä sait kunniassa lähtöpäätöksen | ja ihmeitten iankaikkisen armon. | Sen tähden me kaikki velvollisuutemme mukaisesti || ylistämme Sinua.

Kunnia... nyt... **Sama uudelleen.**

Sitten **juhlan kanoni** ja tämä **pyhän kanoni**, jonka akrostikon on: Isä, veisuin minä ylistän Sinua, munkkien kunniaa. **Theofaneksen runo.**

1. veisu. Irmossi, 6.säv.

Kuljettuaan jalan meren syvyyden halki | niin kuin mannerta | ja nähtyään takaa-ajavan faraon hukkuvan aaltoihin Israel huusi: || Veisatkaamme Jumalalle voittoveisu.

Troparit

Kristus Herra, kuule murtuneen sydämeni huokaus ja paranna kaikkivaltiaana sieluni hirveät tuskat pyhittäjäsi rukousten kautta.

Jumalassa viisaana Sinä, Isidoros, nousit käytännön hyveitten avulla ihanaan korkeimpaan näkemiseen ja sait selvästi rikkaudeksesi puhua alati Jumalan kanssa.

Sinä, viisas, kohotit huulillesi viisauden maljan ja tyhjensit sen lahjojen virran kaiuttaen voittoveisua Jumalalle.

Jumalansynnyttäjälle

Oi puhdas Valtiatar, Sinun kantamasi tuli Kristus Luoja ikään kuin keveällä pilvellä tuhoamaan väkevänä ja kaikkivoimallisena Egyptin käsintehdyt jumalat.

3. veisu. Irmossi

Ei kukaan ole niin pyhä | kuin Sinä, Herra, minun Jumalani, | joka olet ylentänyt uskovaistesi sarven, oi Hyvä, || ja vahvistanut meidät Sinun tunnustamisesi kalliolle.

Troparit

Terävin mielin Sinä, autuas, kokosit olevaisen luonnon ja puhtaana teologina saavutit siten eksymättä alkusyyn.

Sinä, autuas Jumalankantaja, tutkit loistavasti kuoleman elämää, kuoletit himojen aineelliset aiheet ja yhdistyit himottomuuden rakkauteen.

Ristiäsi kantaen Sinä, isä, seurasit iloiten Kristusta kärsivällisenä kilvoituksessa ja puhtaassa elämässäsi tulit mahdollisuuksien mukaan Hänen kaltaiseksensa.

Jumalansynnyttäjälle

Kun Sinä, Jumalansynnyttäjä Neitsyt, synnytit luonnon laeista poiketen Herran, Sinusta kumpusi siunauksen lähde ja Sinä purit tottelemattomuuden muinaisen kirouksen.

Pyhän katismatropari, 3.säv.

Sinä, oi pyhittäjäisä, | osoittauduit uskon puhtaan rikkauden kirjoittamaksi tiedon opetuksen kirjaksi, | joka Hengessä ilmoitat jumalallisia asioita tarpeessa oleville | ja tarjoavat elämän aarteen sitä haluaville. | Rukoile Kristus Jumalaa, || että Hän antaisi meille suuren armon.

Kunnia... nyt...

Juhlan katismatropari, 8.säv.

Sinä, ikiaikainen Sana, synnyit Äidistä | ja käsittämättömänä pysyen Sinut tuotiin temppeeliin. | Vanhus otti iloiten Sinut syliinsä huutaen: | Nyt Sinä, joka Jumalana olet nähnyt hyväksi pelastaa ihmissuvun, || päästä sanasi mukaan palvelijasi, jonka tykö tulit.

4. veisu. Irmossi

Kristus on minun voimani, | Jumalani ja Herrani! | - kohottaa pyhä seurakunta jumalallisella hartaudella riemuveisun, || puhtain mielin viettäen Herrassa juhlaa.

Troparit

Kristusta totellen Sinä, pyhittäjä, jaoit kuuliaisena palvelijana Sinulle runsaasti annetun rikkauden toisille, ja siksi Herra soi Sinulle sanomattoman ilon.

Purjehtien halki viisauden meren Sinä voitit hyvän kauppiaan tavoin ihanan helmen ja säilytit sen ainoana, katoamattomana aarteenasi.

Säteillen jumalallisessa Hengessä Sinä, jumalallinen julistaja, levitit auringon tavoin kaikille sanojesi säteitä halaten uskovaisten pelastusta.

Jumalansynnyttäjälle

Ainainen Neitsyt, Jumalansynnyttäjä, totisesti sanoin kuvaamattomia ja käsittämättömiä ovat jumalallisen synnytyksesi salaisuudet niin meille maan päällä kuin taivaissakin oleville.

5. veisu. Irmossi

Minä rukoilen Sinua, oi Hyvä: | Sytytä jumalallisen säteilysi voimalla rakkaus meidän sieluissamme, | jotka aamusta varhain tykösi riennämme, | jotta tulisimme tuntemaan Sinut, | Jumalan Sanan, || syntien synkstä pimeydestä ylös valkeuteen kutsuvan totisen Jumalan.

Troparit

Himot kuolettamalla Sinä, viisas, irtosit lihasta Jumalaa rakastaen ja saavutit puhtaan, kirkkaan valkeuden, joka edellyttää täydellistä puhtautta.

Oi hyvä, Sinun jumalallisen valkeutesi kirkastama Jumalankantaja tuli valoisaksi pylvääksi, joka levittää kaikille jumalallisen valkeuden jumalallista kirkkautta ja karistaa pois tietämättömyyden pimeyden.

Hän, joka hyvänä haluaa kaikkien pelastusta, osoitti Sinut, viisas, autuas isä Isidoros, oppaaksi eksyneille, palauttamaan monia pelastuksen tielle.

Jumalansynnyttäjälle

Oi puhdas, nuhteeton, maailman hyvä Valtiatar, suullani ja sielullani tunnustan Sinut ruumiillistuneen Jumalan synnyttäjäksi ja uskoen otan Sinut elämäni suojelijaksi.

6. veisu. Irmossi

Nähdessäni tämän maailman merellä riehuvan kiusausten myrskyn | minä tyveneen satamaasi kiiruhtaen huudan Sinulle: | Oi ylen armollinen Herra, || johdata minun elämäni ylös turmeluksesta.

Troparit

Pappina Sinulla, ylistettävä Jumalankantaja, oli kaunistuksenas arvostelukyky, joka sai Sinut ymmärtäväisesti harkittuasi alistamaan huonomman paremmalle niin ruumiillisesti kuin sielullisestikin.

Kestävänä Sinä, munkkien kunniakas kerskaus, piinasit himojen ja nautintojen Egyptiä pidättyväisyyden vaivoin ja niin valmistit uskovoisille kulkutien.

Jumalansynnyttäjälle

Sinä, nuhteeton, kannat pienokaisena sylissäsi Häntä, joka on olemukseltaan Isän kanssa yhtä iankaikkinen ja joka kantaa jumalallisella voimallaan ja laupiaana ylläpitää kaikkeutta.

Juhlan kontakki

Oi Kristus Jumala, | joka syntymiselläsi pyhitit neitseellisen poven, | Sinä Simeonin kädet siunasit hänen ansionsa mukaan | ja meitä kiiruhdit nyt pelastamaan. || Anna kristikunnallesi rauha, oi ainoa ihmisiä rakastava.

Synaksario

Samana kuun 4:ntenä päivänä pyhittäjäisämme Isidoros Pelusionilaisen muisto.

Säkeitä

Iloitse suuresti, Sinä Pelusionilainen, riisuttuasi saven ja saavutettuasi ihmeellisen ilon.

Neljäntenä Isidoros pantiin kurjaan hautaan.

Samana päivänä muistellemme pyhittäjäisäämme Nikolaosta, Studionilaista tunnustajaa.

Säkeitä

Hän, joka on asettanut elämän mitat, katsoi Nikolaoksenkin elämän määrän täytyneen.

Samana päivänä muistellemme pyhää pappismarttyyri Abramioista, Persian Arbelin piispaa.

Säkeitä

Tuotako Herran taistelijat pelkäisivät? sanoi Abramios osoittaen miekkaa.

Samana päivänä muistellemme pyhittäjäisäämme, Eirenopoliksen Johannesta, joka oli yksi Nikean kolmestasadastakahdeksastatoista pyhästä isästä, sekä pyhää marttyyri Theoktistosta.

Säkeitä

Jumalallisen uskon jumalallisten aseitten peittämä Theoktistos paljasti kaulansa miekalle. Samana päivänä pyhittäjä, ihmeidentekijä Iasimos pääsi rauhassa loppuun.

Säkeitä

Iasimoksen pelkkä tomukin jakaa sairaille parantavaa armoa.

Heidän pyhien esirukoustensa tähden, Jumala, armahda meitä. Amen.

7. veisu. Irmossi

Hurskaille nuorukaisille enkeli virvoitti kasteella tulisen pätsin, | mutta kaldealaiset polttava Jumalan käsky pakotti hirmuvaltiaan huutamaan: || Kiitetty olet Sinä, meidän isämme Jumala.

Troparit

Herra pani Sinut, isä, uskon taivaalle ikään kuin aurinkona levittämään hengellistä valkeutta niiden sieluihin, jotka hartaasti huutavat: Kiitetty olet Sinä, meidän isäimme Jumala.

Sinä, autuas Jumalankantaja, pesit lihan ja hengen saastan kyynelvirroin ja tullen valkeudeksi maan päällä oleville opetit kaikki huutamaan: Kiitetty olet Sinä, meidän isäimme Jumala.

Jumalansynnyttäjälle

Me, jotka seisomme uskon järkkymättömällä perustuksella, tunnustamme Sinut, puhdas Jumalanäiti, Jumalansynnyttäjäksi, sillä siemenettä Sinä synnytit meille Jumalan Sanan. Siunattu on Sinun kohtusi hedelmä, oi puhdas.

8. veisu. Irmossi

Sinä, Kristus, joka pelkällä tahdollasi kaiken aikaansaat, | teit hurskaille nuorukaisille tulenliekin kasteen lähteeksi, | ja vanhurskaan uhrin Sinä vedellä palamaan sytytit. || Sinua me yli kaiken ylistämme kaikkina aikoina.

Troparit

Koko elämäsi Sinä, isä, kannoit hengellisenä, sulotuoksuisena uhrina ristillä riippuneelle Kristus Jumalalle, jota me korkeasti ylistämme kaikkina aikoina.

Suuri on Sinun rikkautesi, sillä kuolemasi jälkeenkin jätit elävät sanasi kalliiksi perinnöksi kaikille uskovaisille, jotka korkeasti ylistävät Kristusta kaikkina aikoina.

Sinä, autuas, tuli ihanaksi sanojesi kauneudessa, sillä Sinä osoitit Pyhän Hengen kynäksi, joka jumalisesti kirjoitit Hänen jumalallisen tuntemisensa niille, jotka korkeasti ylistävät Kristusta kaikkina aikoina.

Jumalansynnyttäjälle

Sinun suojaasi minä turvaan, oi nuhteeton, ja Sinut panen elämäni suojelijaksi, sillä ymmärryksen ylittäen Sinä synnytit Jumalan, Sanan, jota me korkeasti ylistämme kaikkina aikoina.

9. veisu. Irmossi

Ihmisten on mahdoton nähdä Jumalaa, | sillä Häntä kohti eivät enkeleinkään joukot rohkene katsetaan kohottaa, | mutta Sinun kauttasi, oi Puhtain, | ilmestyi ihmisille lihaksi tulleen Sana. | Hänelle taivaallisten sotajoukkojen kanssa kiitosta veisaten || me Sinua, Neitsyt, autuaaksi ylistämme.

Troparit

Valosäteen tavoin loisti Sinun sielussasi armon sana, oi autuas, ja Sinun kauttasi koko maa on täyttynyt sen kirkkaudesta. Siitä osallisina me ihailemme viisautesi aarretta, oi isä.

Seuraten isien opetuksia Sinä, Jumalassa viisas, opetit viisaasti kaikki uskovaiset kumartamaan kolmessa persoonassa yhtä luontoa ja palvomaan luomatonta ja alutonta, valistuksen antavaa Jumalaa.

Oi viisas, autuas Isidoros, kun Sinä saatuasi vaivannäkösi palkintona loppumattoman elämän taivaissa nyt seisot enkelten kanssa Vapahtajan valtaistuimen edessä, rukoile pelastusta meille, jotka veisuin ylistämme muistoasi.

Jumalansynnyttäjälle

Jumalan muuttumaton Sana otti muuttuvaisen muodon ja puki ihmiset turmeluksettomuuteen asettuessaan Isän suopeudesta asumaan Sinuun, armoitettuun. Sen tähden me ylistämme taivaallisten voimien kanssa Sinua, oi puhdas.

Pyhän eksapostilario, 2.säv.

Kilvoituksen hiellä Sinä, jumalankantaja Isidoros, | sammutit himojen liekin | ja kiiruhtaan himottomuuden korkeuteen | Sinä nyt seisot iloiten Kristuksen istuimen edessä | rukoillen meidän puolestamme, || jotka vietämme pyhää muistojuhlaasi.

Juhlan eksapostilario, 2.säv.

Taivaan ja maan Luoja syntyi selittämättömästi | oman tahtonsa mukaisesti Sinusta, oi Jumalansynnyttäjä, | ja sylilapsena Hänet tuotiin temppeliin. | Hänet vastaanottaen Simeon huusi: | Herra, minun Kristukseni, || Sinä olet ihmissuvun Vapahtaja ja pelastaja.

Juhlan virreilmästikiirat, 2.säv.

Adamin lunastaja Kristus | syntyy Neitseestä saastattomasti, || niin kuin ennen aamutähteä virtauksetta Isästä Poikana

Liitelauselma: Herra, nyt Sinä annat palvelijasi rauhassa lähteä, niin kuin olet luvannut.

Avautukaa, te taivasten portit, | sillä Neitsytäiti tuo temppelissä Isälle Jumalalle || Kristuksen pienokaisena.

Liitelauselma: Valon, joka koittaa pakanakansoille, kirkkauden, joka loistaa kansallesi Israelille.

Suuri, peljättävä ja outo on tämä salaisuus! | Kaiken kaitsijaa ja pienokaisten muovaajaa || syleillään pienokaisena.

Kunnia... nyt... **2.säv.**

Puhdas ja viaton Neitsyt | kantaa sylissään pienokaisena Luoja ja Valtiasta || ja astuu temppeliin.

Aamupalveluksen loppuosa tavan mukaisesti ja päätös.